

दण्डधरे, त्रि। यथा, महाभारते। १। १३। २८।
 “भीमसेनो महाबाहुर्दण्डपाणिरिवान्तकः।
 प्रविवेश महासेनां भकरः सागरं यथा ॥”
 दण्डपारुष्यं, क्ली, (दण्डेन यत् पारुष्यं परुषता।
 दण्डातेऽनेनेति दण्डो देहस्तेन यत् पारुष्यं
 विरुद्धाचरणमिति मिताचरा।) राज्ञां सप्त-
 यसनान्तर्गतसप्तविशेषः। इति हेमचन्द्रः।
 ३। ४०३ ॥ अष्टादशविवादान्तर्गतविवाद-
 विशेषः। तत्तु ताडनादि। इति मनुटीकायां
 कुल्लूकभट्टः ॥ (यथा, मनुः। ८। २७८।
 “अत ऊह्व प्रवक्ष्यामि दण्डपारुष्यनियमम् ॥”)
 दण्डपालः, पुं, (दण्डं शरीरं पालयतीति। पालि
 + अण्।) अह्वंशफरमतस्यः। दण्डिका इति
 भाषा। इति हारावली। १६० ॥ (दण्डेन
 पालयतीति। पालि + अच्।) द्वारपालः ॥
 दण्डपालकः, पुं, (दण्डपालवत् कायतीति। के +
 कः।) शकुलमतस्यः। इति हारावली।
 १६१ ॥
 दण्डबालधिः, पुं, (दण्ड इव बालधिर्यस्य।) हस्ती।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 दण्डभृत्, पुं, (दण्डं चक्रभ्रामणार्थं लघुङादिकं
 विभर्तीति। भृ + क्तिप् तुगागमश्च।) कुम्भ-
 कारः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (दण्डं दमनं
 विभर्तीति।) दण्डधारके, त्रि ॥
 दण्डयात्रा, स्त्री, (दण्डाय शत्रुदमनाय या यात्रा
 प्रयाणम्।) दिविजयः। संयानम्। वर-
 यात्रा। इति मेदिनी। रे, २६५ ॥
 दण्डयामः, पुं, (दण्डं यच्छतीति। यम + अण्।)
 यमः। दिनम्। अगस्त्यः। इति मेदिनी। मे,
 ६० ॥
 दण्डरी, स्त्री, दण्डरीफलम्। इति राजनिर्घण्टः ॥
 दण्डनादी, [न्] पुं, (दण्डेन वदतीति। वद +
 णिनिः।) दण्डतः। द्वारपालः। इति हारा-
 वली। १२८ ॥ दण्डवक्त्रि, त्रि ॥
 दण्डवासी, [न्] पुं, (दण्डेन वसतीति। वस +
 णिनिः।) द्वारपालः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 एकग्रामाधिकृतजनः। इति जटाधरः ॥
 दण्डविष्कम्भः, पुं, (दण्डं मन्थानदण्डं विष्कम्भाति
 निवभ्राति यत्र। वि + क्म्भ + अधिकरणे
 घञ्। वेः क्म्भातेर्नित्यमिति घञ्।) यत्र
 स्तम्भादौ आकर्षणार्थं रज्ज्वा दण्डो निवध्यते
 यः। घोलमन्थोया खुँटी इति भाषा। तत्-
 पर्यायः। कुठरः २। इत्यमरः। २। ६। ७४ ॥
 दण्डवृचकः, पुं, (पत्रविहीनत्वात् दण्ड इव वृचः।
 ततः स्वार्थे कन्।) खुँटी। इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 दण्डहस्तं, क्ली, (दण्ड इव हस्तो वृन्तरूपो
 यस्य।) तगरपुष्पम्। इति राजनिर्घण्टः ॥
 दण्डाजिनं, क्ली, शास्त्रम्। इति शब्दार्थकल्प-
 तरुः ॥ (कपटिनां बहिर्दृश्यादिकं यतीनां
 दण्डाजिनवत् आबलिङ्गत्वेन प्रतीयमानत्वात्
 तदर्थोऽत्रोपचर्यते। दण्डश्च अजिनश्च द्वयोः

समाहारः। यतीनां दण्डं श्मश्रुश्च। यथा,
 देवीभागवते। १। १६। ३१।
 “दण्डाजिनकृता चिन्ता यथा तव वनेऽपि च।
 तथैव राज्यचिन्ता मे चिन्तयानस्य वानवा ॥”)
 दण्डादण्डि, अ, (दण्डेच्च दण्डेच्च प्रकृत्य प्रकृतं युद्धम्।
 “इच् कर्मव्यतिहारे” ५। ४। १२७।
 इति इच्।) परस्परदण्डकरणकप्रहाररूप-
 युद्धम्। इति व्याकरणम् ॥ लाटालाटि इति
 भाषा ॥
 दण्डारः, पुं, (दण्डं ऋच्छतीति। ऋ + अण्।)
 वाहनम्। मत्तहस्ती। प्रारयन्तकम्। कुम्भ-
 कारस्य चक्रम्। इति मेदिनी। रे, १६८ ॥
 दण्डाहतं, क्ली, (दण्डेन आहतम्।) घोलम्।
 इत्यमरः। २। ६। ५३ ॥ (दण्डेन ताडिते, त्रि ॥)
 दण्डिकः, पुं, (दण्डोऽख्यस्येति। दण्ड + “अत इनि-
 ठनौ” ५। २। ११५। इति ठन्।) दण्ड-
 धारकः। कृद्विवरदार इति आसावरदार इति
 च भाषा। मत्स्यविशेषः। दानिकणा माह
 इति भाषा। अस्य गुणाः। कफवायुपित्त-
 नाशिलम्। तित्तलम्। लघुलक्ष्णम्। इति राज-
 वल्लभः ॥ (दण्डदातरि नियामके, त्रि। यथा,
 महाभारते। ६। ११। ३६।
 “न तत्र राजा राजेन्द्र। न दण्डो न च दण्डिकः।
 स्वधर्मैरेव धर्मज्ञः। ते रक्षन्ति परस्परम् ॥”)
 दण्डिका, स्त्री, (दण्डवदाहतिरस्थस्याः। दण्ड +
 ठन् + टाप्।) हारविशेषः। इति जटाधरः ॥
 रज्जुः। यथा, अङ्गुष्ठोत्कर्षं दण्डिकां द्विनन्ति।
 इति सुप्रश्याकरणम् ॥ दण्डिका रज्जुरिति
 तट्टीकाकारः ॥
 दण्डितः, त्रि, (दण्डः सज्जातोऽस्येति। दण्ड +
 “तदस्य सज्जातं तारकादिभ्य इतच्” ५। २। ३६।
 इति इतच्।) कृतदण्डः। तत्पर्यायः।
 दापितः २ साधितः ३। इति हेमचन्द्रः ॥
 दण्डी, [न्] पुं, (दण्डोऽख्यस्येति। दण्ड + “अत-
 इनिठनौ” ५। २। ११५। इति इनिः।)
 जिनविशेषः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (स तु कवी-
 नामन्यतमः कायादर्शप्रज्ञामारचरितादिग्रन्थ-
 प्रणेता। शङ्कराचार्यसमाकालीनोऽयम्। यथा,
 शङ्करविजये। १५। १४०।
 “स कथाभिरवन्तिषु प्रसिद्धान्
 विदुषान् वागमयूरदण्डिसुखान्।
 श्रिथिलीकृतदुर्मताभिमानान्
 निजभाष्यश्रवणोत्सुकांश्चकार ॥”)
 यथा, कालिदासः।
 “जाते जगति वास्वीके कविरित्यभिधीयते।
 कवी इति ततो यासे कवयस्त्वयि दण्डिनि ॥”
 दमनकवचः। इति राजनिर्घण्टः ॥ यमः।
 (यथा, महाभारते। १। १६०। १७०।
 “तं वृचमादाय रिपुप्रभाधी
 दण्डीव दण्डं पितृराज उग्रम् ॥”)
 द्वाःस्थः। चतुर्थांशमी। (अस्य अवहारादिकं
 यदुक्तं मनौ। ६। ४। ५८।

“आगारादभिनिक्रान्तः पवित्रोपचितो मुनिः।
 ससुपोऽपि कामेषु निरपेक्षः परिव्रजेत् ॥
 एक एव चरेन्नित्यं सद्गुरुमवसहायवान्।
 सिद्धिमेकस्य संपश्यन्न जहाति न हीयते ॥
 अनभिरनिकेतः स्नात् प्राममन्नाथंमाश्रयेत्।
 उपेक्षकोऽसङ्गुर्वा मुनिर्भावसमाहितः ॥
 कपालं वृचमूलानि कुचेलमसहायता।
 समता चैव सर्वसिद्धेतन्मृतस्य लक्षणम् ॥
 नाभिनन्देत मरणं नाभिनन्देत जीवितम्।
 कालमेव प्रतीचेत निर्दोषं भृतको यथा ॥
 इष्टिपूर्तं व्यसेत् पादं वक्षुपूर्तं पिबेच्छलम्।
 सख्यपूर्तां वदेद्वाचं मनःपूर्तं समाचरेत् ॥
 अतिवादांस्तिष्ठेत् चैव नावमन्चेत् कश्चन।
 न चैमं देहमाश्रित्य वैरं कुर्वीत केनचित् ॥
 कुप्यन्तं न प्रतिकुप्येदाकुप्यः कुप्यन्तं वदेत्।
 सप्तद्वारावकीर्णाश्च न वाचमवृत्तां वदेत् ॥
 अध्यात्मरतिरासीनो निरपेक्षो निरामिषः।
 आत्मनैव सहायेन सुखार्थो विचरेदिह ॥
 न चोत्पातनिमित्ताभ्यां न च नानाङ्गविदया।
 नाशुप्रासनवादाभ्यां भिन्नां लिप्सेत कर्हिचित् ॥
 न तापसेन्राक्ष्यैर्वा वयोभिरपि वा श्रमिः।
 आकीर्णं भिक्षुकैर्वात्पैरागारसुपसंभजेत् ॥
 कल्पकेशानखपञ्चशुः पात्री दण्डी कुसुम्भवान्।
 विचरेन्नियतो नित्यं सर्वभूतान्यपीडयन् ॥
 अतैजसानि पात्राणि तस्य स्युर्निर्गणानि च।
 तेषामङ्गिः स्मृतं प्रीतिं चमसानामिवाध्वरं ॥
 अलातुं दारुपात्रञ्च स्युर्गणं वैदलन्तथा।
 एतानि यतिपात्राणि मनुः स्वायम्भुवोऽब्रवीत् ॥
 एककालश्चरेद्भैचं न प्रसज्येत विस्तरे।
 भैचे प्रसक्तो हि यतिर्विषयेष्वपि सज्यति ॥
 विषये सन्नमुषले यङ्गारे सुक्तवज्जने।
 वृत्ते शरावसम्पाते भिन्नां नित्यं यतिश्चरेत् ॥
 अलाभे न विषादी स्यात्तामे चैव न हर्मयेत्।
 प्राणयात्रिकमात्रः स्यात् मात्रासज्जाह्निर्गतः ॥
 अभिपूजितलाभास्तु सुगुप्तेवैव सर्वशः।
 अभिपूजितलाभैश्च यतिर्भुक्तोऽपि बध्यते ॥”
 दण्डयज्ञादेव दण्डी। भार्यादिषु विद्वान्निष्ठ
 दण्डयज्ञेन प्रव्यायो जायते। यदुक्तं महा-
 निर्व्यागतन्त्रे १३ पटले।
 “स्थितार्था यौवनशुतकान्तार्था परमेश्वरि।
 सर्वं हि विफलं तस्य यः कुर्याद्दण्डधारणम् ॥
 विद्यते पितरौ देवि यः कुर्याद्दण्डधारणम्।
 सन्नासं विफलं तस्य रौरवाख्यं गमिष्यति ॥
 विद्यते बालभावेन यस्य कान्ता सुतस्तथा।
 सन्नासधारणं तस्य वृथा हि परमेश्वरि ॥
 सगुरुश्चापि शिष्यश्च रौरवाख्यं प्रपदते ॥”
 अधुनातनदण्डिनस्तु प्रायशः शङ्कराचार्यसम्प-
 दायान्तर्गता अतस्तेषां निर्गुणग्रन्थोपासनेव
 परमो धर्मः। एते तु सुखिनः प्रायशः परि-
 हितरज्जितवस्त्रा रुद्राक्षमालाधारिणश्च।
 दण्डिनस्तु द्वादशवर्षपर्यन्तं भिक्षुपण्येनार्थिकं
 विधाय दण्डान् परिव्रज्य परमहंसारूपमाश्र-